Dosarul nr. 5r-540/2024
4-24022339-12-5r-27022024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

14 martie 2025 municipiul Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
În componența:
Președintele ședinței,
Judecătorul Denis Guzun
Grefier Dorin Ialovoi
Cu participarea:
Avocatului petiționarului Igor Eremia
În lipsa:
Petiționarului *****
Agentului constatator Victor Calancea

examinând în ședință publică, în limba de stat, contestația depusă de către ***** IDNP: ***** împotriva procesului - verbal cu privire la contravenție seria MAI06 274401 din 01.02.2024 și a deciziei de sancționare din 01.02.2024 prin care i-a fost aplicată o amendă în mărime de 12 unități convenționale, în baza art. 240 alin. (1^1) Cod contravențional,

c o n s t a t ă :

La 01.02.2024, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Calancea Victor, a întocmit procesul - verbal cu privire la contravenție seria MAI06 274401 și decizia de sancționare cu aplicarea față de ***** a amenzii în mărime de 12 unități convenționale fiind reținut în sarcina acestuia că *fiind la volanul mijlocului de transport de tip Automobil marca/model MAZDA CX5 (GRI ÎNCHIS, anul producerii 2013, capacitate motor:1998) n.î. ZXV 259, ignorând prevederile RCR Marcaje 1.3 Linia îngustă dublă (1.3) a separat fluxurile de transport în sensuri opuse, pe drumurile cu patru și mai multe benzi de circulație.*

Procesul - verbal cu privire la contravenție seria MAI06 274401 din 01.02.2024 a fost semnat de către agentul constatator în prezența petiționarului *****.

La 15.02.2024, avocatul Eremia Igor, acționând în interesul petiționarului, a depus contestație împotriva procesului - verbal cu privire la contravenție seria MAI06 274401 prin care i-a fost aplicată o amendă în mărime de 12 unități convenționale în baza art. 240 alin. (1^1) Cod contravențional, solicitând anularea acestuia.

În motivarea contestației petiționarul a menționat că vinovăția în cele invocate de către agentul constatator în procesul verbal contravențional nu o recunoaște și o careva faptă contravențională nu a comis, agentul constatator a fabricat dosarul contravențional intenționat si ilegal.

De asemenea cu procesul-verbal, fapta imputată şi sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 600 lei şi 3 puncte de penalizare nu este de acord, procesul-verbal nominalizat este ilegal.

În continuare petiționarul susține că contestația depusă se bazează pe prevederile art. 381 alin.(4), art. 425, art. 440, art. 442 alin. (1), art. 458 și art. 375 al Codului Contravențional,

Reieșind din considerentul că, la materialele dosarului nu există nici o probă care ar dovedi existența faptei contravenționale şi ar proba vinovăția în comiterea acesteia de către ***** ultimul consideră că agentul constatator a luat o decizie neîntemeiată şi arbitrară, fapt ce constituie temei de încetare a procesului contravențional în privința acestuia.

În ședința de judecată petiționarul ***** nu s-a prezentat însă avocatul acestuia, Eremia Igor a solicitata admiterea contestației.

În ședința de judecată agentul constatator Calancea Victor nu s-a prezentat și nu a comunicat instanței poziția acestuia pe marginea contestației depuse.

Analizând contestația și verificând procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de forma prevăzute de lege pentru valabilitatea sa și coroborând mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

Potrivit art. 448 alin. (1) Cod contravențional, *contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447[1] alin. (8)*.

Termenul de depunere a contestației a fost respectat.

În ședința de judecată s-a constatat că la 01.02.2024, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Calancea Victor, a întocmit procesul - verbal cu privire la contravenție seria MAI06 274401 și decizia de sancționare prin care i-a aplicat lui ***** o amendă în mărime de 12 unități convenționale, echivalentul a sumei de 600 lei.

Procesul - verbal cu privire la contravenție seria MAI06 274401 și decizia de sancționare a fost semnat de către agentul constatator în prezența petiționarului ***** ultimul făcând moțiunea *nu sunt de acord* la rubrica nr. 12 din procesul verbal.

În conformitate cu prevederile art. 8 alin. (2) Cod contravențional, *este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârşit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională*.

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.*

Conform art. 442 alin. (1) Cod contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui*.

Conform art. 425 alin. (1) Cod contravențional, *probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.*

Instanța reține că, în legislația Republicii Moldova, contravențiile au fost scoase de sub incidența legii penale și supuse unui regim administrativ. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (3) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat și în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, cauzele *Zilibergerg împotriva Moldove*i (§ 35, din 01 februarie 2005), *Anghel împotriva României* (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau *Ozturk împotriva Germaniei* (din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petentul urmează să-și probeze nevinovăția.

Totodată, instanța reiterează faptul că prezumția de legalitate a procesului-verbal cu privire la contravenție, a fost supusă atenției Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza *Anghel contra României* din 04 octombrie 2007), cauză în care Curtea, prin hotărârea din 4 octombrie 2007, își exprimă în mod foarte clar punctul de vedere cu privire la acest aspect. Curtea este de părere că, dacă scoaterea contravenției în afara legii penale nu ridică probleme în sine, nerespectarea garanțiilor fundamentale, printre care și prezumția de nevinovăție, care protejează cetățenii împotriva unor posibile abuzuri din partea autorităților, reprezintă un aspect ce trebuie examinat în temeiul articolului 6 din convenție. Reiterând importanța în cadrul unei proceduri ce poate fi calificată drept „penală", a unei astfel de garanții, destinată să restabilească echilibrul dintre presupușii autori ai faptelor ilegale și autoritățile chemate să îi urmărească și pedepsească, Curtea consideră că asemenea cazuri urmează a fi judecate echitabil, după cum prevede art. 6 din CEDO.

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție cu seria MAI06 274401 din 01.02.2024.

Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma „ad validitatem", cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă,

pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 din Codul contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 din Codul contravențional.

Instanța de judecată reține că procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare au fost întocmite și perfectate în prezența făptuitorului/petiționarului ***** fiindu-i astfel aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, fapt confirmat prin semnătura în rubrica nr. 19 din procesul-verbal cu privire la contravenție.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța constată că acesta a fost încheiat în lipsa contravenientului or în conformitate cu prevederile art. 443 și 443/1 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu şi în consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța a stabilit că din cele invocate de petiționar, ultimul nu este de acord cu întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare din motivul că la materialele dosarului contravențional, în calitate de probă, agentul constatator a anexat un CD cu o înregistrare video, iar proveniența acestuia petiționarului nu îi este clară și nici modalitatea cum a apărut acest CD la dosar la fel nu îi este clară.

În acest context, instanța reține că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

La fel, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul *(*cauza *Bosoni împotriva Franței*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

Astfel, instanța remarcă că petiționarul ***** a fost sancționat în temeiul art. 240 alin. (1^1) din Codul contravențional, potrivit căruia, constituie contravenție *Nerespectarea regulilor de circulaţie privind începerea deplasării şi schimbarea direcţiei de mers, privind poziţia pe carosabil, privind depăşirea vehiculelor, privind traversarea intersecţiilor şi a locurilor de oprire a transportului public, privind delimitarea benzilor de circulaţie pe sens opus.*

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în contextul acuzației aduse și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța a stabilit cu certitudine că agentul constatator a prezentat în calitate de probe *doar un CD sigilat într-un plic de culoare albă.*

Conform art. 425 alin. (1) şi (2) din Codul contravențional, probele sînt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Potrivit prevederilor aceluiași articol, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: *procesul-verbal cu privire la contravenție,*

procesul-verbal de ridicare a obiectelor si documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale. raportul de expertiză.

În drept, instanţa notează că în conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

În baza art. 440 alin.(1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Instanţa mai constată că potrivit art. 400 alin. (1) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la art. 228–243 se constată şi se examinează de către politie.

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în contextul acuzaţiei aduse și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța a stabilit cu certitudine că, agentul constatator a prezentat în calitate de probă: - procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria MAI06 274401 din 01.02.2024, prin care a fost constatată „ex propriis sensibus" fapta contravențională, adică „după propriile sale simțuri" de către agentul constatator, cu specificarea drepturilor făptuitorului la rubrica nr. 19 din procesul-verbal.

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: *procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor* (…).

La fel, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, a definit procesul-verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui,

iar interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) al Codului contravențional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria MAI06 274401 din 01.02.2024, nu face dovada certă cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

În acest context instanța de judecată reiterează că analizând materialele dosarului contravențional expediat în instanță de către agentul constatator, în calitate de probă a fost anexat un plic alb în interiorul căruia se afla un CD, fără a fi însoțit de acte procesuale care ar face dovada obținerii conținutului de pe CD, veridicitatea acestuia și sursa de proveniență.

În aceste condiţii, instanţa constată că agentul constatator, a priori urma să acumuleze probe suplimentare în vederea stabilirii adevărului şi a combate versiunea înaintată de făptuitor, or în condiţiile versiunii contrare din apărare, instanţa va acorda o valenţă anume principiului *in dubio pro reo,* care acţionează exclusiv în interesul acuzatului, dacă nu se atestă prezenţa unor alte probe pertinente.

În subsidiar, instanţa mai notează că contravenția incriminată, reieşind din trăsăturile specifice ale modalităţii continue de comitere, a fost susceptibilă şi necesară de a fi probată prin alte informații suplimentare, care nu au fost acumulate de agentul constatator, fiind în mod obligatoriu necesar administrarea unor probe suplimentare.

Mai exact, la materialele cauzei nu se atestă alte probe prin care să se facă dovada celor menționate şi constatate de către agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție, iar la rubrica *nr. 10 ,,Mijloace tehnice, inclusiv din categoria celor certificate, omologate și verificate metrologic,,* agentul constatator nu a făcut nici o mențiune a despre faptul existenței fotografiilor sau a materialului video.

Aşadar, în măsură în care procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria MAI06 274401 din 01.02.2024 nu este afectat de vicii de legalitate şi valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, totuși, pornind de la premisa procedurală prevăzută în art. 425 alin. (4) din Codul contravențional, prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție, este insuficient pentru atragerea persoanei la răspundere contravențională.

La acest capitol, articolul 6 § 2 al Convenţiei, impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; Telfner împotriva Austriei, 20 martie 2001, par. 16) şi în contextul celor enunțate, instanța a stabilit ca limitele expuse mai sus au fost depășite în detrimentul petiționarului, întrucât agentul constatator avea obligația de a prezenta probe în susținerea acuzării pe care o aduce petiționarului.

Or, instanța de judecată reiterează că din materialele prezentate, în baza actului de individualizare a faptei ilicite și a subiectului ce a comis aceasta, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Calancea Victor, a pus în exclusivitate procesul-verbal cu privire la contravenție, pe când unul din principiile fundamentale al procedurii contravenționale constituie prezumția nevinovăției, ceea ce determină că sarcina probei în astfel de proceduri aparține agentului constatator și de orice dubiu profită petiționarul.

Din aceste considerente, la pornirea procesului contravențional și încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție, în corespundere cu art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, în condițiile dezacordului făptuitorului cu cele incriminate, agentul constatator urma să identifice fapta nu doar pe baza constatărilor personale, dar și în baza unor probe acumulate, cu trăsături decisive în speţă.

Totodată, demonstrarea vinovăției a unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente și concludente în raport cu procesul-verbal cu privire la contravenție, iar în virtutea aceluiași principiu al prezumției nevinovăției, petiționarul nu este obligat să prezinte instanței probe care să demonstreze nevinovăția sa, deoarece respectiva sarcină îi revine agentului constatator.

Respectiv, instanța nu poate fi de acord cu existența unei prezumții relative de conformitate a procesului-verbal cu privire la contravenție cu realitatea, prezumție fără de care ar fi practic imposibil să sancționezi încălcările legislației în materie de circulație rutieră, intrând în competența poliției, însă nu poate trece cu vederea că atunci când de facto este posibilă acumularea unui „probatoriu" în susținerea contravenției constatate și sancționate, iar agentul constatator are obligația şi posibilitatea de a-l acumula, acest fapt nu a fost realizat în speță.

În acest context, instanța consideră că agentul constatator din Inspectoratului Național de Securitate Publică, Calancea Victor, a aplicat sancțiunea contravențională doar în baza propriilor presupuneri şi alte probe nu au fost prezentate pentru a demonstra vinovăția făptuitorului sau proba testimonială ce ar dovedi cele stabilite de el, dar nici nu s-a prezentat personal în ședința de judecată pentru a susține cele stabilite.

Prin urmare, la caz operează art. 375 alin. (3) al Codului contravențional și în special, principiul *„in dubio pro reo"*, ceea ce înseamnă că toate dubiile ce nu pot fi înlăturate în condițiile legii urmează a fi apreciate în favoarea persoanei învinuite, iar agentul constatator nu a obținut alte probe în susținerea procesului-verbal cu privire la contravenție contestat, deși ar fi avut această posibilitate în mod real.

Respectiv, în conformitate cu jurisprudența relevantă a CtEDO, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate, or lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, după cum este statuat: „...în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil" (a se vedea Ruiz Torija împotriva Spaniei, 9 decembrie 1994, § 29; Papon împotriva Franței (nr. 2), dec., 15 noiembrie 2001; Boldea împotriva României, 15 februarie 2007, § 30).

În subsidiar, instanţa mai precizează cu referire la învinuirea abstractă şi arbitrară adusă că art. 6 § 3 lit. a) din Convenţia Europeană a Drepturilor şi Libertăţilor Fundamentale ale Omului exprimă necesitatea acordării unei atenţii deosebite notificării persoanei în cauză cu privire la „acuzaţia" care i se aduce, or actul de acuzare joacă un rol hotărâtor în trimiterea în judecată, adică de la comunicarea acuzaţiilor, persoana învinuită este oficial înştiinţată în scris cu privire la baza juridică şi factuală a acuzaţiilor care i se aduc [Kamasinski împotriva Austriei, par. 79; Pélissier şi Sassi împotriva Franţei (MC), par. 51].

Totodată, instanţa admite cu siguranţă că întinderea informaţiilor „detaliate" vizate de această dispoziţie variază în funcţie de circumstanţele speciale ale cauzei, dar totuşi, orice acuzat trebuie să dispună, în orice caz, de suficiente elemente pentru a înţelege pe deplin acuzaţiile care i se aduc, anume pentru a-şi putea pregăti apărarea în mod corespunzător, iar în această privinţă, caracterul adecvat al informaţiilor se apreciază din perspectiva art. 6 § 3 lit. b) din Convenţie, care recunoaşte oricărei persoane dreptul de a dispune de timpul şi înlesnirile necesare pentru a-şi pregăti apărarea, şi în lumina dreptului mai general la un proces echitabil, garantat de art. 6 § 1 [Mattoccia împotriva Italiei, par. 60; Bäckström şi Andersson împotriva Suediei (dec.)].

Prin urmare, instanţa reiterează că agentul constatator, pe lângă lipsa unei argumentări şi a probelor în susținerea acuzării sale, coroborat cu dezacordul vehement al petiționarului, a mai înaintat şi o acuzația care nu corespunde rigorilor unor informații „detaliate”, ce încalcă evident dreptul la apărare, prin prisma art. 6 § 3 lit. b) din Convenţie, formulând şi în imaginea unui observator obiectiv, la caz a instanței o stare de incertitudine privind modul, locul şi timpul comiterii faptei incriminate.

De asemenea, conform prevederilor art. 461 alin. (1) din Codul contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată existența unui temei din cele prevăzute la articolul 441, instanța încetează procesul contravențional.

Subsecvent, potrivit prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazul în care nu există faptul contravenției.

Raportat la cele arătate în cauză și având în vedere prezumția de nevinovăție de care se bucură persoana acuzată, potrivit legislației naționale și internaționale, prezumție care poate fi răsturnată doar prin probe pertinente, raportând la circumstanțele cauzei, instanța va statua că ***** nu se face vinovat de săvârșirea contravenției imputate şi va dispune încetarea procesului contravențional, din motivul că nu există fapta contravenției.

În baza celor expuse și având în vedere prevederile articolelor 395 alin. (1) pct. 2), 441 alin. (1) lit. a), 460, 461 alin. (1) şi 462-463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

HOTĂRĂŞTE:

Se admite contestația depusă de ***** împotriva deciziei de sancționare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 274401 din 01.02.2024, întocmită de agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Calancea Victor, pe semnele contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1^1) din Codul contravențional.

Se anulează decizia de sancționare expusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 274401 din 01.02.2024, pe semnele contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1^1) din Codul contravențional, prin care ***** a fost sancționat cu amendă în cuantum de 12 (doisprezece) unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 600 (șase sute) lei.

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui ***** pe semnele contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1^1) din Codul contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
Judecător **DENIS GUZUN**